

הם עושים כסף - ולנו הם אומרים לעשות ילדים!" חונטפים קריזה

הפירוש והי"ד בין אורחיי הכבוד בהצגת קריזה בתיאטרון ירושלים היה גם שרתיתיר משה קול, איש המפלגה הליברלית העצמאית (מימין). למרות שהכריז בשבוע שעבר על פרישתו מן הקואליציה עם המערך, ישב בהצגה ליד איש המערך, יושב ראש הכנסת ישראל ישעיהו ואשתו, ראומה.

אותם טיפוסים ודמויות, שאת דיבריהם הם מביאים על הבמה. "זה היה נהדר. זה הייתי בדיוק אני", התוודה צעיר ב"שכונת הקטמונים בירושלים לפני השחקן מוני מושונוב, שהעלה את דמותו ב"הצגה.

שעות רבות ישבו שחקני ההצגה עם האובייקטים שלהם, ריאיינו, שאלו, התוודו וחקרו עד שהגיעו להזדהות כמעט מוחלטת עם "לקוחותיהם", לדיבריהם. (המשך בעמוד 38)

בורה, כלי הודי שלו בטון של דלעת ו"צוואר בעל ארבעה מתרים. "אני" ניוון מהמוסיקה החסידית. "מפתיע שלמה בר (33) יליד מארוקו את השואלים למקורות השראתו, "ואני מוצא קשר ישיר בין המוסיקה החסידית למוסיקה המזרחית. גם המוסיקה התורנית השפיעה עלי מאד. "פתחון-הפה ניתן בהצגה ל"אנשים הש"חורים", בני עדות המזרח. "האנשים הלבנים", שכן מרבית משתתפי ההצגה הם ממוצא אשכנזי, יצרו קשר מיוחד עם

מהקייבוצ' לשכונה אחת הדוברות בדיון הפומבי היתה חניתה, חברת-קייבוצ' ממוצא ספרדי, שפעלה רבות, לדבריה, בשכונות-מצוקה. "מי שמתעלם מן החיים בשכונות העוני, כאילו התעלם מעצמו", אמרה, בהאשימה את ההנהגה ואת הקהל הפאסיבי. **צילם: פיטר מן**

לנו ציור של הילדה הקטנה, שניתלה על הדלת של החדר שלה. ציור יפה, לא? אבל לנו, לנו אין דלת... אם אני יחשוב על טוב, הוא אף פעם לא יבוא. אז יותר טוב לא לחשוב. ברקע הבמה מספקת את המוסיקה ל"הצגה להקת פיאמנטה, המשמיעה מוסיקה קיצבית בעלת גוון מזרחי, המשלים את ההצגה. את הלחנים, הנשמעים מוזרים מעט לאוזן, חיבר שלמה בר. הוא גם מזמר אותם בהצגה ומלווה עצמו בטמ-

אחד המגולוגים המעניינים והחזק קים בקריזה הוא וידויה של אם מ"שכונת-התיקוה בתל-אביב. "אני עצמי ניה", היא מתוודה במיבטא מרוקאי. "אני באמת עצבנית. תמיד. יש לי שש ילדים בחדר וחצי ואני מסוגלת לקלל אותם בקללות הכי גדולות... הילדה הגדולה בת חמש-עשרה. גדולה, אבל שחורה. והיא מתביישת באמא שלה... שאלתי אותה פעם: "אם תמשיכי להיות מתביישת לי אז תהיי יותר יפה?". הגננת נתנה